

Határozatok Tára

C-45/17. sz. ügy

Frédéric Jahin
kontra
Ministre de l'Économie et des Finances
és
Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(a Conseil d'État [Franciaország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – A tőke szabad mozgása – EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikk – 883/2004/EK rendelet – 11. cikk – A tőkejövedelmet terhelő, a tagállami szociális biztonsági rendszer finanszírozásához hozzájáruló levonások – Az Európai Unió tagállamainak a más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított állampolgárait érintő mentesítés – Harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személyek – Eltérő bánásmód – Korlátozás – Igazolás”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (tizedik tanács), 2018. január 18.

1. *A tőke szabad mozgása és a szabad fizetési műveletek – A Szerződés rendelkezései – Hatály – Az EUMSZ 63. cikk értelmében vett tőkemozgások – Fogalom – Valamely olyan személynek valamely tagállamban megszerzett ingatlanjévedelmére és ingatlan átruházásából származó nyereségére vonatkozó levonások, aki e tagállam állampolgárságával rendelkezik, és egy harmadik országban rendelkezik lakóhellyel – Bennfoglaltság*

(EUMSZ 63. cikk)

2. *A tőke szabad mozgása és a szabad fizetési műveletek – Korlátozások – Adójogszabályok – A tőkejövedelmet a tagállami szociális biztonsági rendszerhez való hozzájárulásként terhelő levonások – Az Unió valamely tagállama olyan állampolgárának mentesülése, aki egy másik tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, azon elv alapján, amely szerint csak egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazható – Az ilyen állampolgárok és valamely harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személyek közötti eltérő bánásmód – Össze nem hasonlítható helyzetek – Megengedhetőség*

(EUMSZ 63. cikk és EUMSZ 65. cikk; 883/2004 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 11. cikk)

1. Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 63. cikk a tőke szabad mozgását írja elő egyrészt a tagállamok, másrészt pedig a tagállamok és harmadik országok között.

Ebből következően a tőkének az EUMSZ 63. cikkben előírt szabad mozgásának a területi hatálya nem korlátozódik a tagállamok közötti tőkemozgásokra, hanem kiterjed a tagállamok és a harmadik országok közötti ilyen mozgásokra is.

Az EUMSZ 63. cikk tárgyi hatálya tekintetében meg kell állapítani, hogy bár az EUM-Szerződés nem határozza meg a „tőkemozgás” fogalmát, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy az e cikk értelmében vett tőkemozgások magukban foglalják többek között az olyan műveleteket, amelyek során a külföldi illetőségű személyek valamely tagállam területén ingatlanbefektetéseket valósítanak meg (lásd ebben az értelemben: 2001. január 11-i Stefan ítélet, C-464/98, EU:C:2001:9, 5. pont; 2002. március 5-i Reisch és társai ítélet, C-515/99, C-519/99–C-524/99 és C-526/99–C-540/99, EU:C:2002:135, 30. pont; 2005. szeptember 8-i Blanckaert ítélet, C-512/03, EU:C:2005:516, 35. pont).

A fentiekből következően az olyan levonások, mint amelyeket az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás alapján alkalmaznak, az EUMSZ 63. cikk értelmében a „tőkemozgás” fogalmába tartoznak, mivel egy olyan természetes személynek egy tagállamban megszerzett ingatlanjövedelmére és ingatlan átruházásából származó nyereségére vonatkoznak, aki e tagállam állampolgárságával rendelkezik, de az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel.

(lásd: 19., 21–23. pont)

2. Az EUMSZ 63. és EUMSZ 65. cikket úgy kell értelmezni, hogy e cikkekkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amely szerint e tagállam valamely olyan állampolgára, aki az Európai Gazdasági Térség (EGT) tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban rendelkezik lakóhellyel, és e harmadik ország szociális biztonsági rendszerében biztosított, az említett tagállamban köteles a tőkejövedelme után levonásokat fizetni az e tagállam által bevezetett szociális biztonsági rendszerhez való hozzájárulásként, míg az Unió tagállamának olyan állampolgára, aki egy más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mentesül e levonások alól a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkében előírt azon elv alapján, amely szerint csak egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazható.

Az egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazására vonatkozó ezen elv célja az Unión belül mozgó uniós tagállambeli állampolgárok vonatkozásában azon bonyodalmaknak az elkerülése, amelyek a több nemzeti szabályozás egyidejű alkalmazásából származhatnak, továbbá az alkalmazandó jogszabályok részleges vagy teljes halmozódásából eredő egyenlőtlen bánásmód megszüntetése (lásd ebben az értelemben: 2015. február 26-i de Ruyter ítélet, C-623/13, EU:C:2015:123, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A fenti megfontolásokból az következik, hogy objektív különbség áll fenn egyrészt az érintett uniós tagállamnak az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban lakóhellyel rendelkező, és ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított állampolgárának a helyzete, és másrészt az olyan uniós tagállambeli állampolgár helyzete között, aki egy másik tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított, mivel kizárólag ezen utóbbi tekintetében alkalmazható az egyetlen szociális biztonsági szabályozás alkalmazására vonatkozó elv, amelyet a 883/2004 rendelet 11. cikke ír elő, az Unión belüli mozgására tekintettel.

Következésképpen az olyan nemzeti szabályozás, mint amely a jelen ügy tárgyát képezi, az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontjára tekintettel igazolható azzal az objektív különbséggel, amely a valamely tagállam állampolgárságával rendelkező, az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli valamely más harmadik országban lakóhellyel rendelkező, és ezen ország szociális biztonsági rendszerében biztosított természetes személy helyzete, valamint az olyan uniós tagállambeli állampolgár helyzete között áll fenn, aki más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, és más tagállam szociális biztonsági rendszerében biztosított.

Márpedig mivel az EUM-Szerződés nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a munkavállalók szabad mozgását kiterjeszti a harmadik országokba kivándorló személyekre, el kell kerülni, hogy az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdésének értelmezése az EGT tagállamain és a Svájci Államszövetségen kívüli más harmadik országokkal fennálló kapcsolatok tekintetében lehetővé tegye, hogy a munkavállalók

szabad mozgásának a területi hatályába nem tartozó személyek abból hasznot húzzanak (lásd ebben az értelemben: 2012. november 13-i *Test Claimants in the FII Group Litigation* ítélet, C-35/11, EU:C:2012:707, 100. pont).

(lásd: 41., 42., 44., 46., 47. pont és a rendelkező rész)